

30 δος, ὅπου στέργει, καὶ τὰ ἐξῆς. Παρακαλοῦσιν καὶ ἀξιοπίστοις μαρτ(ύροις), κὺρ Μορ-
φινὸς ὁ Σκαλιάρης, μαῖστρο Μμανουήλ Ἀκριβῶς —

69

4 Ἀπριλίον 1541

Εὐγαλμ(ένη).

+ Ἐνονόματι Χ(ριστο)ῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θε(ο)ῦ ἡμῶν, ἀμὴν. ,αφμα', μηνὶ Ἀπριλ-
λ(ίω) δ'. Εἰς τὸν Μπούργ(ον) τῆς Ναξί(ας), εἰς τὸ ἀργαστήριον τοῦ μαῖστρο Νικολάου
Παρζαλή, δυνατὴν (καὶ) ἀκατάλητον καὶ βευαιωμ(ένην) πουλησίαν θέλη καὶ κάμνη
5 κατὰ τῆς ὥρας ὁ κὺρ Τζανῆς τοῦ Πούλου ὁ Παριανὸς μετὸ θέλημαν τῆς συμβίας
του τῆς Κατερίνας, τῆς θυγατρὸς τοῦ ποτὲ σερ Ἀλυμπέρτου Μαρκάδου καὶ τοῦ
κουνιάδου του τοῦ Φραντζέσκου (καὶ) τοῦ συγάμπρου του τοῦ σερ Γεωργ(ιλί)
Σιγάλ(α), ἡγού εἰς τὸν ἀξάδελφον τῆς γυνέκας του τ(ὸν) κὺρ Πέρω Καλαμία (καὶ)
εἰς τοὺς διαδόχοις καὶ κληρονόμοις αὐτοῦ. Ξεκαθαρίζοντας εἰς τὰ πράματα, ὅπου
10 ἔχει ἡ συμβία του ἀπὸ γονικόν της εἰς τόπον λεγόμενον τοῦ ἀγίου Ἰσινδώρου, σύμ-
πλοια τοῦ σερ Ντεστουνια καὶ τοῦ ἀγωραστή, ἔτεις ἀμπέλια, χωράφια καὶ τὰ ἐξῆς,
καθὼς εὐρίσκονται τζερκουλάδα με τράφους ἐθνικῶν, εἰς σε πρέζιον καὶ καλλὴν που-
λησίαν εἰς δουκ(άτα) κορέντ(ε) (νοῦμ.) 17, ἡγούν δεκα πτά, πρὸς 273 σολ(δία) τὸ
καθὲν, μετὰ χαράτζην τὸς ἀσπρ(α) ἀργυρὰ 5, τὰ ὅποια ἐποκωπτήκασιν δουκ(άτα)
15 19 με κουμπρομέσον καμωμ(ένον) διὰ χειρὸς καμοῦ νοταρίου ἀπὸ τὸ πρόσωπον τοῦ
σερ Πέρου Τζάνε καὶ τοῦ κὺρ Μάρκου Κάπα. Εἰς τὰ ὅποια δουκ(άτα) τὰ 17 θέλει
ὁ κὺρ Τζανῆς (καὶ) παραφίνη τὸν κὺρ Πέρον νὰ δῶσι τῆς γυναῖκας τοῦ Μούκου
δουκ(άτα) (νοῦμ.) 13 καὶ τῆς Ρεστάδενας μαρ(τζέλοις) 14, καθὼς τὸ ἐκοντενταρίστη
ντε πρεζέντ(ε). Ἡ δὲ τὰπομονάρια ὡς τὰ δουκ(άτα) 17 κρίζεται ὁ κὺρ Τζανῆς κατὰ
20 τῆς ὥρας κωτέντος, πληρωμέ(νος) καὶ ἀπὸ πληρωμ(ένος). Τώρα ὁ διὰ πᾶσαν καλλὴν
καθαρότητα καὶ συγουρητὰ δίδει τοῦ κὺρ Πέρου παντίαν καὶ γεμάτην ἐξουσίαν, νὰ
τὰ ἔχει τῆς ἐξουσίας του αὐτὸς καὶ οἱ κληρονόμοι του, πουλήσουν, χαρίσουν, πακτῶ-
σουν, μπατικιάσουν καὶ τὰ ἐξῆς, δίδοντας πάντ(α) τὸ παρὸν χαράτζη, πέρνωντας τ(ω)
ὁ κὺρ Πέρος ἀποξυλον. Καὶ κατὰ συγγηρίαν νὰ ἡθελ(εν) σικωθεῖ τινὰς νὰ ἐναντιώσι
25 καὶ νὰ διασίσι τοῖς ἀγωραστάδαις, ὀμπληγάρεται ὁ κὺρ Τζανῆς καὶ τὰ καλλὰ του,
στεκώμ(ενα) σαλευώμ(ενα), κινητὰ τε καὶ ἀκίνητα, [νὰ πηλο] ὅπου καὶ ἂν εθέλασιν
εὔρεθεῖ, νὰπηλογοῦνται, νὰποπληρώνου, νὰ βοηθοῦσι, νὰ μαντινιέρου εἰς πᾶσα ἐναν-
τίον καὶ ζημίαν, ὅπου τὸς ἡθελ(εν) ἀκαδέρει τῶν ἀγωραστάδων. Ἡ δὲ ἡ παροῦσα
τος γραφῇ θέλουσιν τὰ παρόντ(α) μέρει νὰ εἶναι ἰσχυρὰ καὶ βευαία εἰς πέναν (ὑπέρ-

69 ¹ Ἡ λέξις αὕτη ἐγρᾶφη μεταγενεσιτέρως. ¹⁸ ἀ. δέκα <έ>πτά ¹⁹ ἀ. τ' ἀπομονάρια ²¹ ἀ. ν' ἀπο-
πληρώνου

πυρα) 50, τὰ ἡμυσι τῆς αὐθεντ(ίας) καὶ τὰ ἡμυσι τῆς μερίδος, ὅποῦ στέργει, καὶ τα 30 ἐξῆς. Παρακαλοῦσι καὶ ἀξιοπίστοις μαρτ(ύροις), κὺρ Γιανούλ(ης) Μοσχόπουλος, μαῖστρο Νικόλ(αος) Παρζαλῆ. —

70

5 Ἀπριλίου 1541

+ Ἐνονόματι Χ(ριστο)ῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θ(εο)ῦ ἡμῶν, ἀμὴν. , αφμα', μηνὶ Ἀπριλ- f.(ιθ) λ(ίω) ε'. Ἐν Ἐξω Πόρτῳ Ναξί(ας), εἰς τὸ σπίτ(ι) τοῦ μαῖστρο Ἀντωνίου Θεολογίτ(η), συμφωνίαν ὑπανδρί(ας) καὶ πρῶτον σὴν ἰκέσιον θέλουσ(ιν) κατὰ τῆς ὥρας καὶ ποιοῦσιν τὰ ὑποκάτωθεν γεγραμμ(ένα) μέρει, ὅπως ἐν Θ(ε)ῷ ἀγίῳ νὰ ἐπάρει γαμπρὸν ἡ κερ 5 Ἀνέζα ἡ Γιαμάδενα τῆς κερα Θεοδῶρας τοῦ ποτὲ Δημητρίου Παπαδῶπουλ(ου) τὸν υἱὸν, ὀνόματι Μαρκουλῆ Παπαδῶπουλ(ον), εἰς τὴν αὐτῆς θυγατέραν ὀνόματι Ἑλένην εἰς ἄνδραν τῆς νόμημον καὶ εὐλογιτικὸν, καθὼς ὀρίζη ἡ ἀγία τοῦ Θ(εο)ῦ καθολικὴ καὶ ἀποστολικ(ή) Ἐκκλησία· οὕτω τ(ὴν) θέλ(ει) καὶ ὁ ῥηθεὶς Μαρκουλῆς τὴν εἰρημένην Ἑλένην ὁ διὰ γυναῖκαν του νόμημον, παρθένον καὶ τὰ ἐξῆς. Ἐπειτα ἡ κερ Ἀνέζα τάσσι καὶ προμετέρι τῆς θυγατρὸς τ(ῆς) (καὶ) τοῦ γαμπροῦ τῆς πρῶτον μὲν 10 τὴν εὐχὴν τῆς (καὶ) εἰς ὄνομαν προίκας· Ἀρχὴ τὸ σπίτ(ι), ὅποῦ ἔχει καὶ κάθεται εἰς τὸν Μπούργ(ον), πλησίον τοῦ μαῖστρο Μαρκίου κατὰ τῆς ὥρας ἐδικόν τος, μετὴν κοντετζιόν, ὅποῦ τῆς τὸ ἔχει ἀφητὸν ὁ πατέρας τῆς ὁ μακαριτὸς κερ ντεσταμέντον ἀκόμ(ι) καὶ τὸ ἀμπέλ(ην), ὅποῦ ἔχει ἀπὸ γονιόν τῆς ἡ κερ Ἀνέζα εἰς ταῖς Ἐγγα- 15 ραῖς, εἰς τὸ μέρος τῆς Ἀτταλιώτῃσας, μετὸ τέλος του (ὑπέρπυρον) α' τοῦ μισερ Τζουάνη Κρίσπου, (καὶ) αὐτὸν ἐδικόν τ(ος)· αὐτοροίως καὶ τὸ χωράφιν, ὅποῦ ἔχει ἀπόξω τοῦ Κάστρου, εἰς τὸν μ(έγαν) Ἀντώνιον τὸν Περτζουβάλ(η), παροικομ(ένον) τῆς ἐντρητί(ας) τῆς μονῆς ταύτης, (καὶ) αὐτὸν ὅλ(ον) ἐδικόν τ(ος)· ἀκόμι (καὶ) τὸ σπίτ(ι), ὅποῦ ἔχει ἀπὸ τῆς μητρὸς τῆς ἀντίκρη τῆς ἀδελφῆς τῆς τῆς Πλητῆς, ἀπο- 20 θανόντα τῆς νὰ μένει ἐδικόν τος· εἰς ἀσήμη κοῦπα μίαν· πυρούνια 5· κουτάλια 3· λουρὶν ἓναν γεματάρη· δακτυλίδια χρυσὰ 2· παπλώματα 3, τὰ δύο ραμ(ένα), τὸ ἓνα μεταξωτὸν πετζάτον καὶ τὸ ἄλλον γερανίω, καὶ τὸ ἄλλον ἄσπρον· σεντώνια ζευγάρια 2· μαξελάρια ζευγάρια 3· ἕτερα χρυσὰ ζευγάριν ἓναν· ταυλομάνδιλα καὶ χειρομάν- 25 διλα πίχ(ες) 20· μπόλιας ψιλὰς καὶ ζαβηδωταῖς (νούμερο) 10· πεῦκοια κενούρια 2· τυλάριν κενούριον ἓνα· κουρτίναν ἐμπροστινὴν μια· γυροκούρτινα τοῦ κρεβατίου· 25 κασέλαις 3· πάγκον ἓνα· μάνες τῶν μαξελαρίων γεμάταις μετὸ πτερὸν 3. Ἀπὸ δὲ τὸ ἄλλον μέρος καὶ ἡ κερα Θεοδῶρα τάσσι καὶ προμετέρει καὶ αὐτῇ τοῦ υἱοῦ τῆς καὶ τῆς νύμφης τῆς μὲν πρῶτον τὴν εὐχὴν τῆς (καὶ) εἰς ὄνομαν προίκας· Ἀρχὴ τὸ σπίτ(ι) [ῥ] τὸ ἀνώγ(ιν), ὅποῦ ἔχει ἀπὸ γονικόν τῆς ὑπὸ ἄνωθεν τοῦ μαστρ Ἀντώνι τοῦ

